

KIS-CZELL ÉS VIDÉKE

KÖZÉRDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

Mejelen minden vasárnap.

Jellege: »Közdelem-az igazságért!«

Előfizetés ár:
 Egy évre 4 ft. Nyugodt évre . . . 1
 Fél évre 2 „ Eves szám ára — „ 10 „
 Hirdetéseik arzábal. szerint aramittatnak.

FŐSZERKESZŐ:
HUSS GYULA.
 FELELŐS SZERKESZŐ:
HUSVÉTH JÁNDOR.

Ha a kiadóhoz és kiadóhatalom:
 Kis-Czell, Gyarmati-tér 76. szám Ide intézendők a lap szu-
 lomai és anyagi részét illető minden kérdésmények. Naptalan
 levelek figyelmebe nem vétetnek.

A helyzet képe.

Kis-Czell, 1899. okt. 18.

Egy éve lesz ma holnap, hogy a kis-czelli takarékpénztár üres kasszáját felnyitották azok előtt, kiknek nyugvó lelkiismerük lázba jött a szállingó hírek folytán s követelték az igazságot, mely szörnyű dolgoknak a nyomára vezetett. Kiderült a titok, melyet már hasztalan volt a kufároknak, kiket nem fékezett rablómunkájukban a becsületérzés, a lelkiismeret; buzgón szedték be a szegény ember keservesen összegyűjtött garasait, hogy azt önző céljaikra felhasználják.

De a nagy bizalommal eltelt nép nem látott át a svihák hálóiokon s alig akart hitelt adni a kegyetlen valóznak, melylyel lesujtva látta önmagát. Késétségbe esve néztek be a sorsukba, melyet verejtékes munkával összegyűjtött pénzeszkéik reményeibe helyeztek már.

És ezt a biztos reményt egy napon megsemmisítve kellett érezni annak a szorgalmas népnek. Oh mi keserv, mi aggodalom töltötte be s tölti be az ő kebleiket a nagy csapás után.

Csoda-e, hogy nem jött lázba az agy, hogy nem tört ki a keserv haragja az aggodó kebeléből, hogy lázangó erővel nem tört ki saját vagyonáért?

Bizony csoda.

Az isteni Gondviselés új erőt, bizalmat

öntött lelkeikbe, hogy a lesújtó csapást elviselhetsék. Azért még nyugodtan várja romokban heverő helyzetének nemi javulását, kárpótlását . . .

Míg a nép türelmesen várja ezt, addig az intéző urak gyülekeznek egyre-másra s még ma is találkoznak egyesek, kik a jelen sanyaru helyzetből csak az önczéljuk javára veszik ki munkarészüket. Hála azoknak, kik latba vetik minden munkásságukat, hogy a károsultak mielőtt a kielégítéshez juthassanak; de megvetésre méltó az a férfiú, ki nem tudja szívén viselni a nép sorsát s nem irtózik a közmegegyezéstől s pro contra elveivel stagnálja a helyzetet, melyből kiviláglik az önzés lelketlen czélja . . .

A fel fel zúduló panasz, a pénzét vesztett szegény nép keserv-aggodalma adja kezükbe a tollat, hogy felemljük kérő szavunkat az intéző körökhöz.

Mert a katasztrófát követő, alig közepes terméseredménnyel aggódva tekintenek minnyáján a közeledő télre.

A panaszlevelet — melyeknek egész sora van már birtokunkban — mind a beköszöntő tál sinylődését jövendelik.

És e jövendelesnek ez lesz a bekövetkező helyzet képe.

Amikor aztán aligha fogják nyugodtan, tétlenül várni a jövendőket . . .

Igaz, hogy bár a törvény késedelmes paragrafusai kissé megfékezi a kibontako-

zás felé törekvő erőket, s mint fentebb is vázoljuk, akad egy néhány önérdelkhajászó, kik izgága hülyeséggel akarnak gátat vetni a kibontakozás útja elé.

De ha majd kitör a nép haragja, nem tudjuk, hol fognak azok az urak menekvést találni.

Igy aztán nem találunk megnyugtató választ adni a panaszló sorokra; mert az ügy legcsekélyebb tudulatánál is merülnek fel gáncok, melyek csak visszaesést idézhetnek elő.

Nem hisszük azonban, hogy ma már a törvény munkája elé akadályok lesznek gördíthetők, s az a reményünk, hogy az óhajtva várt kiegyezést rövid idő múltán elfogja rendelni a törvényszék. Ezt a nyilatkozatot hallottuk ebben az ügyben egy competens egyéntől.

Hát csak a silány reménység adhat ma már megnyugvást az emberek lelkeinek . . .

Igen csak ez táplálja ma már a szegény ember lelkét, a reménységben tált vigaszt a legszomorubb helyzetében is, ez szolgál türelmül háborgó kebleben.

Azért ez a mi nyugtató válaszuk is.

Nem hisszük, hogy a csalódás keserű poharát merészelné bárki is megtölteni.

Szíveljék meg ezen sorainkat a törvény urai, szíveljék meg ez ügy intézői, s vessenek számot lelkükkel a gáncoskodók,

TÁRGZA.

Válás.

Szép ember volt Ilosvay János, de hideg, mint a jégcsap, érzéketlen, mint a kő. Nem szerette az asszonyokat, nem is kereste társaságukat. Az ő számára csak kártya- és ivószoba létezett. Az egyikben azért kártyázott s a másikban is csak azért ivott, hogy ne kelljen találkoznia az asszonyokkal.

Pedig már nem volt egészen fiatal,

szőke haja őszbe vegyült. Termete magas, járása egyenes, öntudatos, tartása dacos.

Talán csalódott egyszer, mondogatták a leányos mamák s a hevesvérű, kikapós menyecskék, de az igazán érdekes, hogy években át hiába lennék, hogy Ilosvay Jánost hirbe hozzák: lehetetlen volt. Köszönt, kezét fogott ismerőseivel, egy egy pillanatra meg is állt s azután közömbös arczaal ment tovább.

Biztos, hogy csalódott, mondogatták újra és újra az asszonyok.

És versenyre keltek érte, hogy meghódítsák. Hívták csafélyekre; ő pontosan megjelent, kezét csókolt a háziasszonynak s a nélkül, hogy egy bókot mondott volna is, elvegyült az emberek közt. Öt percz múlva jött azután a hír, hogy

Ilosvay már a kártyaszobában van s mint rendszeren, vesztit a legnagyobb lelki nyugalommal.

Mikor már megunta a kártyázás egyhangúságát — hogy is ne unta volna meg! — átment azok közé, akik az italt szeretik. Ilosvay azonban nem igen bírta a bort s egy pohár ital mellett elkortyozott reggelivel.

Most is ott ült az ivó szobában, de nem telepedett a többiekhez, mogorvának látszott s regy magános asztalkához ült.

A kis Fóthi Lenke jött be a szobába, mintha édes anyját keresné.

tatkozik közöttünk?

Kezeit csókolom, Lenke! — felelt Ilosvay.

— Mária ide menekült? folytatta előbbi témáját a leány.

Ilosvay elmosolyodott; ez a kis leány mindig imponált neki. Visszavagott derülten:

— Már én itt vagyok, de miután ön is itt van, tartson velém.

— Komolyan mondja ezt?

— Miért nem? Egy-két pohár bor csak nem árt meg kegyednek.

Leülték az asztalhoz. Lenke szólalt meg csengő hangján elsőnek:

— Mit iszik?

— Én csak egyszerűen gyenge bort kérem.

— No önnel tartok, de talán egy üveg Mummal próbálkozzunk.

— Sok lesz, nehéz lesz, kisasszony!
 — Ide hívjuk harmadiknak Bánó Zoltánt.
 — No úgy már nem bánom.

Az egyik ina behozta a jégtartót, a másik beállította és megforgatta benne az üveget, egy-két perczig benn hagyta a jégben, azután kicengedte a dugót.

Csendültek a poharak, összevillantak a szemek és üresen tették le mindhárman a finom metszetű üveget.

Az inas újra töltött. Ilosvay szótlanul bámult

zeretnék egyszer komolyan beszélni magával. Azt mondta, ha híres író lesz belőlem, feleségül jön hozzám; nos drámámat már elfogadta a legelső műintézet és ön még mindig kosarat ad.

Lenke kacagott, kacagott oly igézően; hogy Ilosvay János sem alhatta meg szó nélkül:

— Maga gyönyörű egy teremtes.

— Tetszem önnek?

— Egy kicsit.

— Csak egy kicsit?

— Ugy meglehetősen.

— No erre igyunk, szólott Lenke. Hát magának hogyan tetszem, Zoltán?

Zoltán nem felelt a hiabavaló kérdésre. Hűszen ugyanis tudja az a haszontalan, hogy mennyire szereti.

kiknek az igyekezetük a kibontakozás útját megtöri.

S gondoljanak a jövőre, hogy mint fentebb írjuk, mily szomorú lesz különben — az amugy sem dicsérendő — helyzet képe.

Husveth Sándor.

A vasárnapi pálinka.

Vaserejü törvény és kényszerítő rendszabályok, melyek be nem tartása érzékeny pénzbírságokkal sújtanak, visszaríasztják a legkülönfélébb iparokat és üzleteket attól, hogy még csak meg is kíséreljék a vasárnapi munkaszünet megszegését. Az üzletember és a nagykereskedő, a nagyiparos és a kismester ennek a vaserejü törvénynek szigorú betartására kötelezvék, habár az illetők az ebből származó károkat, a melyek nem egy kis üzletembert és kézművest a tönkrementés veszélyével fenyegetik, be tudják igazolni.

De egy üzletemberrel szemben a vasárnapon való kényszerü szünetelés tekintetében kivételt tesznek s ez: a pálinkamérő.

A pálinkaélvezet borzasztó fizikai és erkölcsi hatását, amelyet a munkás és még inkább a dologtalan népre gyakorol és annak nemzedékről nemzedékre való pusztításait az orvosok, sőt a tudomány nagy korifeusai megczáfoltatlanul bebizonyították, sőt bebizonyították számokkal is, amelyek minden ellentétes érvelést, minden kétséget kizárnak. Amikor mindenkinek lezárva kell tartania boltját, a pálinkamérő nyitva tarthatja; bárha a pálinkaszesz, melyet a vasárnapi munkaszünet napján máskornál még nagyobb mennyiségben fogyasztanak, nemcsak egészségében és gazdaságilag viszi a tönk szélére annak élvezőjét, hanem még az által is fokoztatik káros hatása, hogy a borzasztó alkohol-méreg élvezője azt a látszatot kelti, mintha az élvezet mellett jól érezné magát és ez által másokat is arra csábít, hogy ezt a látszólag olcsó élvezetet

megszerezzék maguknak, mert az élelmiczkkek tulmagasra felszökött árai mellett a bor- vagy sörivásra nem jut elég pénz.

Különösen téli vasárnapokon nagyobb a kísértés, mert a pálinkamérésben látszólag csekély árért a nagy, hideg és az éhség elől lehet menekülni.

A milyen hamar viszi az illetőt a megszokás arra, hogy mind gyakrabban keresse föl a pálinkás boltot, míg neki a borzasztó méreg már nélkülözhetlenné válik.

A pálinka mértéktelen élvezetét azután követik mindama rossz hatások, amelyek idővel mind súlyosabbakká és föltünőbbekké válnak és a szerencsétlenre a szokásos elzülött tyпуст bélyegzik, mindaddig, míg ijeszto vége: a delirium tremens előtt áll. Amint valamennyi nagyváros egészségügyi hatóságainak statisztikájából kivehetjük, az iszákosok száma óriási mértékben emelkedik és ennek megfelelően növekszik a moral insanity áldozatainak száma is.

Ha ilyen mérgetkimérő üzlet közelébe jutunk, már messziről hallhatjuk a lármát és zajt, melyet benne csapnak és ha lenyugszik a nap, rendszeren igen heves jelenetek, véres verekedések színhelyévé lesz a pálinkásbolt és ez összekocczanások nyomában nem ritkán gyilkosságok is járnak.

Amde a csendes lakásoknak jussuk van ahhoz, hogy ilyen undorító, sokszor életveszélyes jelenetektől megóvják őket és ezért minden csendeszerető, tisztességes lakos nevében követelhetjük, hogy a pálinkamérők üzleteiket vasárnap bezárva tartsák. Legyen ott is vasárnapi munkaszünet.

Az államnak itt csak az a joga van a munkaszünetre kényszeríteni, mint megvan más százezer üzletemberrel szemben. Nemcsak joga, de kötelessége is ez; az erkölcsiség és közegészségügy megkövetelik a rendszabályt és minthogy az állam a nép fizikai és erkölcsi fejlődéséért felelős, e kötelesség alól ki nem vonhatja magát.

A pálinkamérők persze kézzel-lábbal kapálóznak a vasárnapi munkaszünet ellen,

kényszerítő okul hozván fel, hogy ez által nagyon jelentékeny kárt szenvednének. De ezt az érvelést a hatóságok éppen a legmervadóbb oknak tekinthetik arra, hogy a vasárnapi munkaszünetet a mérgetkimérő üzletekre is kiterjesszék, mert kell, hogy a hatóságok számos néposztály erkölcsi és testi jóllétét egyes üzletemberek önző érdekei fölé helyezték.

Éppen mostanában hajmeresztő tudósítást közöl egy nagy lap a Belgiumban pusztító alkoholpestisről, amely tudósítás szerint egy-egy ottani lakos évenként átlag tizenkét liter pálinkát fogyaszt. Belgiumban az alkoholfogyasztás 1870 től 1894-ig 54 százalékkal emelkedett, míg a lakosság száma csak 24 százalékkal szaporodott. A pálinkafogyasztás ez óriási emelkedésének hatása abban az ijeszto tényben nyilvánul, hogy ez időtartam alatt a koldusok és hajléktalanul kóborlók száma 123 százalékkal, az öngyilkosoké 129 százalékkal és a gonosztevők 52 százalékkal emelkedett. Az alkohol gyilkos szolgálai: a tudóvsz, az örültség és a bűnösséghez való hajlam, a melyek a civilizált népeket wegtizedelik és elsatnyuláshoz vezetik.

Ezért kell a pálinkamérések számát csökkenteni, feleltök szigorú ellenőrzést gyakorolni és a vasárnapi munkaszünetet rájuk is kiterjeszteni. A pálinkapestist csak erőlyes eszközökkel lehet kiküszöbölni.

Ö. I.

Jónásfalvi ör — s o küszövelménygy.

Von szerencsém o nodjra böcsött publikomnak magamt nyilvánosan bemutatkozni. Miótától fagva o hetedik hatalum edj küszakonja bevanolta mogát oz átkazott Rajzenberg Lofcsi bekhüvelteletett krach küriüvelt üsi joloink küsz, hát ozon elholár ozásra jüttem, hodj szulgaloiába szegüdük o hetedik hatalum

Csendültek a poharak úrtalan, teli üveget is hoztak, annak is fogyatékán tartak.

— Ki hitte volna, hogy így leitat engem, ki nem tudok inni. Lenke, maga kegyetlen, de nagyon szép teremtés.

- Ezt már előbb is mondta.
- Tetszik nekem.
- Igazán?
- Igazán.

Ujra ittak. A kis szíren kezdte meg ismét a társalgást.

- Talán még feleségül is venne.
- Miért ne? hebegte János
- Szaván fogom.

— No hát akkor né ígyünk többet. Nyujtsa karját János, hádd mutassa be magát, mint völegényemet.

- Zoltán kétségbeesetten sutogta a lánynak:
- Az istenért mit tesz?
- Lenke gunyosan kacagott vissza:
- Talán inkább önt választanám?

Ilosvay ez éjszaka részeg lövel sem tudott alndni. Forrt a feje arra a gondolatra, hogy ő völegény, elve, akarata ellenére lekötötte magát. Ó, ki megfogadta, hogy éppen elég volt egyszer — egyszer, a mikor úgy megégette magát. Mit fog cselekedni?

Déltájban aztán a jeggyürüvel fölkereste menyasszonyát, Már elhatározásra jntott.

Lenke sugárzó boldogsággal fogadta. Ilosvay ünnepeyles arcot öltött, komolyan, szinte szárazan beszélt.

- Tegnap én lekötöttem magam önnek.
- Ugy van János.
- Én tehát elveszem önt feleségül.
- Csakis úgy helyes János.
- És én akkor megtartottam a szavam.
- Meg, János.

— De én az esküvő után rögtön beadom a válópert ön ellen, Lenke.

- Elment az esze?!

De Ilosvay alhatatosan ráta a fejét. Hancem Lenke sem vesztette el a magát.

— Még az esküvő után.

édes uram.

A férfi aztán nem szölt erről többet. Mikor a hozomány került szóba, így felelt apósának:

Mit törödöm a hozományával?

- Lenke mosolyogva váiaszolt:
- Ne legyen olyan nemeslelkü, hátha mégsem hagy el mindjárt, János.

Megtörtént az esküvő, meg a vele járó lakoma; Ilosvay komor arccal vitte haza a feleségét, ki az uton egy szót sem mert férjéhez szólni, félt, hogy ujra tüstént vissza küldi a mamához.

De azután hazaértek s János ildomosan kisegíté nejét a kocsiból, majd karját nyujta.

Bementek a szalonba. A cselédség már várta őket, a meleg szalonban égett a csillár.

Ilosvay odalépett az ablakhoz, komoran szölt: Ugyan mire való ez a sok hühö; a mi házasságunk csak játék volt csupán és ime vége-re jutottunk a játéknak.

Lenke most már megdöbbsent.

— Válni akar?

János nem felelt.

Lenkének sirásra állott a szája:

— Igen, válni akar. Hát mért nem mondta meg ezt nekem régen.

János emosolyodott.

— Hiszen ezt mondtam én önnek, az uton az éjszaka után mindjárt.

— Azt hittem, hogy csak tréfál. Ilyen szép asszonykát meg kell becsülni.

— Hiszen én becsülöm magát.

— Szeret is? kérdé Lenke.

Ilosvay hallgatott.

— Szeret-e vagy nem? kérdé láztól égve a fiatal asszony.

János bizony elveszítette lába alatt a talajt ennyi szerelem láttára; szinte odabukott az asszony karjai közé, hagyta magát élni s ölelte az asszonyt, csókoltatta magát s forró szenvedélyvel csókoltta vissza az asszonyt és csak ennyit mondott:

— De ugy-e nem lesz olyan, mint az a másik.

Jules.

küskatonája mellé. Os elhótarozást tett kühvél, oméniben, mint látni kühgye:kednek, o t. redakther ör engedelmével impanitlo jatagrafeám hō mását is ide rojzolom, hodj o küzvéleménygyt szalgáló moment eszméimnek ilj madan ültsek olokat. Mikhar pedig nehk monkám fülösszem, khijlentem, hodj nem fogok reuelverem, miotán edjáltalán sahse valt reuelverem, sopán csok ahodj ez o tiszahessges ojságlap küzvédekü föggellen kherite khóvánhalya: tagak orgomentálni o küzvéleménygyt. E khijlentést teszem pedig ozért, mert o sojtó böcsöletes arganum nem orro voló, hodj o thársodolni khüvébékét felkovorjo; ez o én mament eszméimnek edjk sorkolotos paragraf, ozért ezeket önnepélyes bematalkozásom sarán süükségesnek thonáltam khamoty hongon elrebegni, mikhar o nodj nyilvánosság elé léphek.

O nopokban, mikhar övöl értesöltem, hodj Rajzenberg Lojcsi és thársa khisabodolnok o dotyiból, o sojtó mogom küzvéleménygyt is fülkaródsalta s ogy hollom, hodj o noscsigos Pick ország üvö véleményge is fülhábarodott azon rajta, hodj o „Kis-Czell és Vidéke” nem éppen khescegtelt hongon oposatrófalto o millijomos sikkoszlók szabadro basajlást.

Ho Harváth János borítom fúnti fatagrafiámot meglátjo, melj o küzvéleménygyt fajja khüpviselni, bizamosan eszibe jolnok o asatrak kotyák; csok palán engeml se ne trjen o o válogatlan khitönetés ü tüle, melj o asatrak kotyákat olj saksor résziesitens thodja — khölönben khisadlont o sikro ...

O sághegyi szöretől o o atólólan küzvéleménygy, hodj o arvas orak állol is ojanóllol o legjabb jamorraparáló oj morzá sakaknak o jamrából khijoltolt o „rókár”. Oki nem hiszi, próbálja meg.

Thekéntes redakther ör! Ün bizamosan thodja orról is volomil, hodj o zelengyak pártitöké mikhént ötik edjmást legojabbán s hodj hoszonkilenz pantat okorjo o hozóarólo Lepsényi páter o nedjennyatlasz tizenkét pantat lejteni. Ozért hoszonkilenzet érde melne Lepsényi páter; khölönben o küzvéleménygy álláspanhját esen ögyröl legkhüvelebb elfajja ünnek mandani

o Jánosfalvi ör.

HIREK.

— Rozenberg Lajos szabadlában. Néhány héttel ezelőt hoztuk hírt, hogy Rozenberg Lajos, a kis-czelli takarékpénztár elnökségióját a kif. tábla szabadlára helyezte, most pedig sajnosan kell hírad adnunk s konstatalnunk, hogy a kif. tábla szabadlára helyező határozatát a kir. curia helyben hagyta. Tchént most tartóhatatalanul menekülhet a tolvaj, aki majdan másfél millióval károsította meg a szegény népet, aki nem tudjuk, nem-e fog haragjában fellazadni az igazság megkerüléséért, s nem-e fog bekövetkezni a királyi ügyésznek a tábla határozata ellen beadott fellebbezésének indokait jóvendelése; hogy t. a. károsított nép felzudulásáért — a szabadlára helyezés esetén — a felelősség azoknak a lelkét terhelje, akik szabadon engedik futni a tolvajt. — Ezek után azt tapasztaljuk, hogy a jól pártfogott milliomos sikkasztók csak a törvény magasabb fórumainál nyert protekciót; a törvényes szigorú ítéletért ez ugyancsak grációs elégtételül szolgálhat a bünszűnek, aki vizsgálati fogságának — úgy látszik — gondatlan felszámán meghízott.

— Uj sz. sz. talméresi törvény. Az 1900. évi január 1-én életbe lépő új szeszitalméri törvény a szesz italok kimerésével foglalkozó kereskedőket lényegesen korlátozza, amennyiben az 1 frón aluli értékű szesz italok kipozarazását tiltatnak. Most az ország összes kereskedői mozgalmat indítottak az új törvény rájuk néve sérelmes észle ellen, s viszont az ország összes vendéglősei: k. csernásai és kávéai a kereskedők mozgalmá ellen indítanak mozgalmat s országos küldöttség fog menni illetékes miniszterhez, hogy az új szentesített italméresi törvény a legszigorubbán be, vagyis a kereskedőket, szatócsokat a törvény ellen való agitációjától tiltsa el, illetve kérelmüknek helyt ne adjon.

— Meghívás. A szombathelyi egyházmegyei róm. kath. tanító egyesület kemencsaljai esp. kör f. évi október hó 26-án d. e. 9 órákor tartja öszi rendes körülését Kis-Czellan a róm. kath. fi. iskola tantermben melyre a t. tagok és a m. t. tanügy barátok tisztelettel meghívótnak. T. a. r. g. y. a. k.: 1. A kör üléset sz. misc. előzi meg. 1. Előnkü megnyitó. 2. Gyakorlati tanítás, furtja Hettlinger József, kis. el. k. artárs. 3. A mult ülése jegyzőkönyvének felolvasása. 4. Értekezést olvas fel Németh Gyula N. Magasi k. artárs. 5. Pénztári jelentés, a számadás megvizsgálása és a tagsági, illetéleg segély egyleti díjak beszédése. 6. A Szombathelyen felállítandó »Tanító háza« ügyének megbeszélése és gyujtóbizottság választása. 7. Uj tagok felvétele. 8. Indítványok. Délben társasébd a »Korona« vendéglőben.

— A borítal- és husfogasztási adó az 1900. évben. A pénzügyminiszter étasítasl adta a pénzügyi hatóságoknak, hogy a borítaladót és a husfogasztási adót 1900-ra feltételül, 1901-re pedig a felmondás jogos fentartással biztosítsák, további időre nem szabad szerződésüket kötni. Azok a szerződésök, melyek a jövő évre szólóknak, csak akkor mondandók fel, ha az illető község a bor és husfogasztási adóptéteknek az állami borítal és husfogasztási adóval való együttes biztosítását óhajtja. Minden más esetben csakis a miniszter külön felhatalmazása alapján történhetik a felmondás s ily felhatalmazást a pénzügyigazgatóságok csakis rendkívül fontos okok fenfogaása eseténben kérhetnek.

— Hadkötelesek figyelmébe. A katonai sorozáshoz való összirás czéljából törvény szerint november hónapban jelentkezni tartoznak mindazok a hadkötelesek, a kik az 1877, 1878, és 1879-ik években születtek. Jelentkezni kell minden ilyen hadkötelesnek a saját községe előjárósága előtt, ha pedig idegen helyen tartózkodnak, tartózkodási helyük előjárósága előtt, mely utóbbi esetben utazási vagy igazolási okmányukat be kell mutatni. Jelentkezni lehet személynesen, vagy az előjárósághoz intézendő levélben is. A ki a jelentkezésben akadályozva van, azt a szülőik vagy gyámok is bejelenthetik. A jelentkezés elmulasztására b. tetést szab a törvény.

— Vérgyógyászat (Hemopatia). Tudományos és szakkörökben is feltűnés dr. Kovács J. főorvosi orvosnak ezen gyógmódja, mely a modern kezelési rendszertől eltérően, sőt némely betegségekben azzal teljesen ellentétes felfogásból kiindulva gyógyít és bámulatos eredményekkel gyógyított számtalanszor oly esetben is, mikor a modern orvosi tudomány már leszámolt a beteg életével. Ez okból mindazon betegek figyelmét, kik a nyáron hiába kerestek bajuk ellen enyhülést ér gyógyulást, ezen sikeres gyógmódra utaljuk Dr. Kovács J. rendelő intézetét (Budapest. V., Váci-körút 18 szám) tömegesen keresik fel mindazok, akik asthma, köszvény, szívgyomor-, vesé-, ideg- és agybántalmakban szenvednek.

— Gyors segítség a vesztettségél. Egyes törvényhatóságok azt a rendszert követik, hogy a vesztett, vagy vesztésg gyanujában álló állatoktól megmárt embereket csak akkor küldik föl a Pasteur- és Rastner-intézetbe, ha előbb a mar. állatrol a hivatalos vizsgálat megállapította, hogy csakugyan vesztett. Mivel azonban az ilyen vizsgálatok sokáig elhúzódnak s megtörténik, hogy a segítség késő, a belügyminiszter rendeletileg utasította a törvényhatóságokat, hogy a megmárt embereket haladéktalanul küldjék föl a Pasteur-intézetbe anélkül, hogy az állat megvizsgálásának eredményét bevárják. Tudomás adja a belügyminiszter, hogy ha valakit nem is mart meg a vesztett állat, a beoltásnak az országos közegészségügyi tanács véleménye szerint nincs semmi káros következménye a megmárt emberre.

— 140 éves ember. Kétséget sém szened, hogy körünk legöregebb embere volt az a kereskedő, aki a minap halt meg 140 éves korában. Charchowban született, a mikor Charchow még nyomorúságos kis fészék volt s mos már 200 ezer lakost számlál. A meghalt csodaember szász-tendeig járt Ukrajna városait: legtöbbször a szabad ég alatt halva, Háromszor házasodott,

kétszer érte meg az ezüst lákadalmát s háromszor lett özvegy. Utolsó nyeléz évében vak volt, de folyton remélte, hogy megféri a XXI. századot.

— Országos vásár lesz holnap és holnap után Kis-Czellan; a vásár előrelátólag nagy forgalmu lesz.

— Hétivásárainkra a gabonáhozatal mind jobban csökken, miattal a forgálmol is jóval alacsonyattik.

— Időjárásunk a legkelemesebb öszi napokra változó, minél fogva a gazdasági öszi munkálatok akadálytalanul folyhatnak. A nap-hossza e hó elsejétől 11 óra 37 perc.

— Paraszt raffinéria. A csütörtöki hétivásár alkalmával burát szállított be eladásra egy pápóezi paraszt; akadt is vevője a buzára s mar meg is történt az alkü, mikor a vásároló pápai gabnakereskedő, megvizsgálódo a gabnát, jó mlyre lenyult a gabnával telt zsákba s arra a tapasztalatra jött: hogy csak a zsák színén van tiszta gabna, a többi fele sem az; aztán mikor a kereskedő kijelentette, hogy nem veszi meg töle ezért a buzát, a raffinált paraszt-hetykén utasította el a vevőt. Figyelmeztetésképp közöltük e paraszt raffinériát.

— A gabonacséplés törvényes szabályozása. A gazdák s cséplőgéptulajdonosok között, mind a két fél hátrányára, a jogviszonyok szabályozatlan volta miatt igen gyakori a surlódás, a pereskedés. E bajok orvoslására a földmívelésügyi miniszter a gazdasági egyesület-elnökei s az alispánok véleményének meghallgatásával, mint halljuk, törvényjavaslat-tervezetet készített melynek tárgyalása czéljából e hónap 10-ére szaktanácskozományt hívott össze. A tervezet olyan intézkedéseket foglal magában, melyek mind a két fél jogos érdekeinek biztosítása mellett alkalmasak lesznek arra, hogy a cséplés megkezdési ideje, a gép megromlása, a termény részbeni megsemmisülése stb.-miatt manapság folyton előálló viszalyoknak elejét vegyék. Ugyanc tervezet keretében nyerne szabályozást a cséplő-vállalkozó által felfogadott munkások, továbbá az ugynevezett munkás-vállalkozók és a segédmunkások jogviszonyai. E részben a munkásoknak sok, régezt hangzóztatott jogosult kívánása nyer kielégítést, amennyiben a legkisebb munkabé feltételű biztosítás az 1898. II. törvények 70. §-a módjára a cséplő- és munkás-vállalkozóknak is kötelességgé tétetik, a munkásoknak meg-szolgált bérük erejéig a vállalkozó gépeire, terményeire minden más zálogjogot megelőző törv. zálogjog biztosítatik stb. A törvényjavaslatot a szaktanácskozomány utána a földmívelésügyi miniszter rövid időre benyújtja a képviselőházhoz.

— Kiváló szerencse. Amint értesültük, Török és Társa bankháza újlag bebizonyította vevőinek, hogy a szerencse kegyeltje, mert a legutóbbi húszalán sok és nagy nyeresemény jutott e cég vevőire, sok és nagy nagy nyeresemény fizettek ki a szerencsés nyelőeknek. Két milliónál jóval többet fizettek ki ezen bankház és egy esetben, mely előttünk véletlenül ismeretes éppcn jökor érkezett a nyeresemény. A vidéken a Török és Társa cég egy főnöke meglátogatott egy kis hivatalnokot, hogy értesítse egy nagy nyereseményről. Amint a hivatalnok szobájába lépett a cégfőnök kíséretével a háziasszony éppen vasal. Férje hollétérol megkérdezte, nagy zavarba jött és kétségbeesve, kérdezte: »Az irak csak nem exequálni jöttek?« A válasz erre, az volt, hogy nem vinni akarunk mi innen, hanem hozunk valamit; azonban az, asszony nem akart hitelt adni e biztató szavaknak. Csak mind a férjét hazahívták és a házaspár előtt kijelentették, hogy egy nagy nyeresemény jutott rájuk, akkor lélegzettek fel ujból és a nagy öröm leirhatatlan volt. Irva, könyözve hálálkodtak és elmondták, hogy már a tónk szélén állottak és a jó Isten végső bajukban megsegítette őket. A m. kir. szabadalmazott osztálysorsjáték minden tekintetben a szerencsés szerencsés szerencsés kezét akar nyújtani, forduljon bizalommal az előttünk ismert és a szerencse által kiválóan kegyelt Török A. és Társa főelőadókhoz, Budapest, Váci-körút 4/a. Az első osztályú sorsjegyek árai: 1/1 sorsjegy 6 frt, 1/2 sorsjegy 3 frt, 1/4 sorsjegy 1 frt 50 kr., 1/8 sorsjegy 75 kr. Sorsjegyek bevásárlássalán Török A. és Társa budapesti bankházat, Váci-körút 4/a, legneveltebben ajánljuk.

— A huszadik század váltója. Lukács pénzügyminiszter már a jövő század adósság-csinálóliról is gondoskodik. A hivatalos lap közlése szerint ugyanis az 1900. év-közeledevel az év vége felé oly váltóblankettákat hoz forgalomba, ahol az év száma ... el van jelölve. Az ilyen váltókat, amennyiben 1900. január-elsejéig föl nem használja tulajdonosa, már szeptember 16-tól 1900. február végéig új váltókkal lehet kicserélni.

— Gáspár Kálmánnak mai számunk hirdetés oldalán található állatszérhirdetésére felhívjuk a szives olvasók figyelmét.

